

Ты (право) каздваши чѣ азъ съмъ царь. Азъ за това съ родихъ, и за това додохъ на тойзи свѣтъ, да свидѣтельстввамъ истина-та. Всякой който е отъ истина-та, слыша гласъ-тъ ми. Каздва мѣ Пилатъ: Що е истина? и цюмъ рече това излѣзе пакъ при Иудей-ты, и каздва имъ: Азъ не намирамъ ни една вина въ него. А у васъ има обычай, да ви пѣшамъ едного по пасха-та: рачите ли да ви пѣснѣ царь-тъ Иудейскій? Тогазъ пакъ извыкаха сички-ти, и каздваха: Не него, но Варавва. А Варавва бѣше разбойникъ. Тогазъ Пилатъ зѣ Исуса и (го) ви. И войни-ти исплетоха вѣнецъ отъ тръниѣ, възложиха (го) на глава-та мѣ, и облѣкоха мѣ багрена дрѣха, и каздваха: Радди сѣ, царю Иудейскій; и удраха мѣ плесницы. И излѣзе Пилатъ пакъ възнь, и каздва имъ: Сто, извождамъ ви го възнь, да познаете чѣ ни една вина не намирамъ въ него. Тогава излѣзе Исусъ възнь, и носаше тръненыя вѣнецъ и багрена-та дрѣха. И каздва имъ (Пилатъ): Сто человекъ-тъ. А первосвященницы-ти и слыгы-ты цюмъ го видѣха, извыкаха и каздваха: Распни (го), распни (го). Каздва имъ Пилатъ: Земете го вы и распнѣте (го), защото азъ не намирамъ вина въ него. Отговориха мѣ Иудей-ти: Ный законъ имамы, и по нашѣа законъ трѣба да умре; защото направи себе си Сынъ Божій. А Пилатъ като чѣ тѣзи дѣла, повече сѣ убоа. И влѣзе пакъ въ преторіа-та, и каздва на

Исуса: Ты отъ кждѣ си? А Исусъ мѣ отвѣтъ не даде. Каздва мѣ Пилатъ: На мене ли не говориши? Не знаеши ли чѣ власть имамъ да тѣ распнѣ, и власть имамъ да тѣ пѣснѣ? Отговори Исусъ: Не бы ималъ ты никаква власть надъ мене, ако не бѣ ти дадено отъ горѣ; за това който мѣ прѣдава на тебе има по голѣмъ грѣхъ. Отъ това Пилатъ искаше да го пѣснѣ; Иудей-ти обаче выкаха и каздваха: Ако пѣснешъ тогози, не си пріатеъ Кесаревъ: сѣкой който прави себе си царь, противникъ е Кесарю. А Пилатъ, като чѣ тѣзи дѣла, изведе Исуса възнь, и сѣдна на сѣдейскій прѣстолъ, на мѣсто-то което сѣ каздваше каменопосладо, а по Еврейскы Гаввата. А бѣше пѣтъкъ на пасха-та, и часъ-тъ около шесть; и каздва на Иудей-ты: Сто вашій царь. А тѣ извыкаха: Махни (го), махни, распни го. Каздва имъ Пилатъ. Царѣ ли вашего да распнѣ? Отговориха первосвященницы-ти: (Ный) нѣмамы (дрѣгый) царь освѣнь Кесарѣ. И тогазъ имъ го прѣдаде, да сѣ распнѣ. И зѣха Исуса и го закараха. И носаше кръстъ-тъ си и излѣзе на мѣсто-то нарицаемо Ловно, което по Еврейскы сѣ каздва Голгота, дѣто го распнѣха и съ него дрѣгы двама отсамъ и отсамъ, а посрѣдъ Исуса. А Пилатъ написа и титла, и тѣри надъ кръстъ-тъ. И написано бѣ, ИСУСЪ НАЗОРѢНИНЪ ЦАРЬ ИУДЕЙСКІЙ. И тѣзи титла прочетоха мнозина отъ Иудей-ты; защото бѣше близъ до градъ-тъ